

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Š. Č., bývajúceho v K., zastúpeného Mgr. D. T., advokátom, so sídlom v K., proti odporkyňi T., so sídlom v K., **o neplatnosť výročnej členskej schôdze**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 42 C 22/2007, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2008 sp. zn. 5 Co 241/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2008 sp. zn. 5 Co 241/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 26. mája 2008 č. k. 42 C 22/2007 – 205 návrh navrhovateľa na určenie neplatnosti výročnej členskej schôdze občianskeho združenia T. konanej dňa 10. 2. 2007 a všetkých uznesení prijatých touto členskou schôdzou zamietol a uložil mu povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 14 270 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 2 370 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že rozhodujúcou otázkou pre posúdenie platnosti členskej schôdze je identifikácia členskej základne, preto skúmal, či na predmetnú členskú schôdzu boli pozvaní všetci platní členovia odporkyne a aká bola ich účasť. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že členská schôdza bola zvolaná

v súlade so stanovami, bola uznášaniaschopná a uznesenia prijaté nadpolovičnou väčšinou sú platné. Zamietol aj návrh v časti uloženia povinnosti predložiť revíznej komisii doklady o hospodárení a činnosti odporkyne za rok 2005 a 2006 z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa na takýto návrh. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 15. decembra 2008 sp. zn. 5 Co 241/2008 na odvolanie navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a účastníkom konania nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V plnom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu a jeho odôvodnením, na ktoré ako presvedčivé poukázal. Konštatoval, že ani jeden odvolací dôvod nebol preukázaný a nebolo potrebné vykonať navrhnuté dôkazy, pretože by nemohli zásadne zmeniť správne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa, ktorý sa nedopustil ani logického rozporu v hodnotení dôkazov podľa § 132 O. s. p., použil správny právny predpis na daný predmet konania a správne ho aj vyložil. Uviedol, že priebeh predmetnej členskej schôdze aj keď bol búrlivý, zodpovedal obsahu a účelu prijatých stanov. Bolo preukázané, že nedošlo k porušeniu stanov ani pri hlasovaní, lebo po vylúčení členov a kooptovaní nových členov, nová členská základňa mohla hlasovať podľa aktuálneho zoznamu členov. Okrem toho na členskej schôdzi bolo prítomných 75 členov a prezentácia prebehla riadne. Za nesprávny považoval názor navrhovateľa, podľa ktorého je členská schôdza právnym aktom, ale je nástrojom činnosti telovýchovnej jednoty, ktorá vznikla podľa zákona č. 83/1990 Zb. predovšetkým na zabezpečenie športovej činnosti. Jej orgánom je v súlade s čl. V stanov členská schôdza. Až po prijatí zásadných rozhodnutí na členskej schôdzi, následne za telovýchovnú jednotu koná štatutár a zabezpečuje bežnú športovú a inú činnosť v súlade so stanovami a to aj formou právnych úkonov (uzatvára zmluvy a pod.). Členská schôdza nemôže byť ani právnym aktom. Dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že právo navrhovateľa ako fyzickej osoby ako aj jeho právo ako člena revíznej komisie porušené nebolo a nevznikla mu žiadna ujma. Správne preto súd prvého stupňa zamietol tiež jeho návrh na uloženie povinnosti predložiť revíznej komisii doklady o hospodárení a činnosti odporkyne za roky 2005 a 2006. Navrhovateľ nevyužil svoje právo (§ 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb.) podať opravný prostriedok podľa stanov, ak rozhodnutie niektorého z orgánov odporkyne považoval za nezákonné alebo odporujúce stanovám do 30 dní, keď len potom najneskôr do 6 mesiacov od rozhodnutia mohol požiadať súd o jeho preskúmanie. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal ho zmeniť a vyhovieť jeho návrhu, alternatívne zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal odňatie mu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporkyne z 1. 8. 2008 k jeho odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa, že odvolací súd pojednával bez nariadenia pojednávania a nevysporiadal sa so všetkými uvedenými právnymi a skutkovo relevantnými otázkami súvisiacimi s predmetom súdnej ochrany, ktoré sú obsahom odvolania a tiež nesprávne právne posúdenie veci.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.).

Navrhovateľom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1, 3 O. s. p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal

aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní výslovne namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t.j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť pred ním konať.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Navrhovateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporkyne k jeho odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa.

V zmysle § 18 O. s. p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Z obsahu spisu vyplýva, že k odvolaniu podaného navrhovateľom proti rozsudku súdu prvého stupňa (č.l. 218 – 222) doručeného odporkyni (prostredníctvom zástupcu) 29. 7. 2008 podala táto písomné vyjadrenie z 1. 8. 2008 (č.l. 226), ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené (osobne) 1. 8. 2008 (vyjadrenie spracovala jej právna zástupkyňa JUDr. L.), pričom zo spisu nevyplýva, že by bolo doručené navrhovateľovi.

Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces. Keďže v danej veci vyjadrenie odporkyne nebolo doručené navrhovateľovi, treba konštatovať, že v tejto súvislosti nebolo možné odvolacie konanie považovať za spravodlivé. Preto dovolací súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu základného práva dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 335/06), v dôsledku čoho bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Procesná vada podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O. s. p.). Vzhľadom na dôvod zrušenia sa nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: